

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Til hr. Poul Erik Dyrlund vil jeg sige, at for mig at se er der overhovedet ikke nogen modsætning mellem at have en ideologisk debat, som jeg lagde op til, og som regeringens børnepolitiske redegørelse også lægger op, og at kunne foretage sig noget helt konkret. De to ting hænger faktisk meget, meget nøje sammen i Kristeligt Folkepartis opfattelse af, hvad det drejer sig om i den politiske debat: der er sammenhæng mellem ideologi, overordnede visioner og overvejelser og det, man foretager sig helt konkret.

Med hensyn til pinsepakken må jeg blot sige, at jeg tager det som en kæmpeindrømmelse fra regeringens side, at man i forhandlingerne om pinsepakken – også over for os – har fremlagt et forslag til, hvordan man kan modificere virkningen af det udhulede rentefradrag, bl.a. for børnefamilierne. Det er dog et tegn på, at regeringen har erkendt, at der er noget galt.

Til hr. Jan Petersen vil jeg blot sige, at selvfølgelig er det en del af virkeligheden, at forældre er udearbejdende, når de også gerne vil være selvforsørgende; det er der ikke nogen selvmodsigelse i. Men kernen i det hele er selvfølgelig, som hr. Jan Petersen var inde på, om forældre, der selv ønsker at passe deres børn, skal tilskyndes økonomisk til det og have en form for tilskud. Det mener vi i Kristeligt Folkeparti, fordi vi har den opfattelse, at det er en samfundsmæssig opgave at give tilskud til børnepasning, og så skal pengene følge barnet.

Erhvervsfrekvensen er jo meget høj i børnefamilierne i dag, både for fædre og mødre. En del af diskussionen om at have en arbejdsstyrke, der er stor nok i forhold til efterspørgslen af arbejdskraft, kunne jo gå på, om det er hensigtsmæssigt, at børnefamilierne i dag både har mulighed for først at tage børnepasningsorlov og senere også uddannelsesorlov, selv om forældrene måske har fået en lang uddannelse, og at kunne gå på efterløn, når de er 60 år. Det kunne jo være, det var den grænse, man skulle se på, så man sikrede sig, at de år, man kan være aktiv på arbejdsmarkedet, også er tilstrækkelige til, at man kan betale de velfærdsgoder, man har fået del i. Jeg synes, vi måske kunne se på det forhold i et generationsperspektiv som sådan.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Det er da rigtigt, at der skal være en sammenhæng imellem ideologi og konkrete forslag, men noget tyder på, at hr. Sjursen ikke har læst denne redegørelse særlig godt. Den er netop ikke kun udtryk for ideologi, men peger også på en lang række områder, hvor regeringen nu sætter en række aktiviteter i gang, og det er kommuneaftalen i øvrigt også udtryk for.

Hr. Sjursen var tidligere inde på spørgsmålet om deltidsbeskæftigelse og børnefamiliernes ret til deltidsbeskæftigelse. Jeg ved ikke, om hr. Sjursen er opmærksom på, at rent faktisk er det sådan, at i over 85 pct. af de overenskomster, der i dag findes på arbejdsmarkedet, er der deltidsbestemmelser. Jeg kunne forstå på hr. Jann Sjursen, at det ikke er tilfredsstillende, men vel; det er klart, at der mangler 15 pct.

Jeg vil godt også spørge hr. Sjursen, når han siger, at børnefamilierne skal have ret til deltid: Er det sådan, at Kristeligt Folkeparti nu er parat til at være med til at lovgive på området og dermed tilsidesætte arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet? Er Kristeligt Folkeparti parat til det? Det vil jeg godt vide.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg er enig med hr. Sjursen i, at det også er nødvendigt at have generationsperspektivet med, og det indgår også i regeringens ambitioner, at vi skal have en senere afgangsalder. Der er ikke noget forslag om at ændre afgangsrangordningen, men via en række initiativer, som skal udmøntes i forskellige regier, vil man forsøge at få hævet afgangsalderen. Men det rækker ikke. Den skal meget højt op, der skal lægges mange år til, hvis vi skal have en stor volumen frem, der kan give rum til meget mindre arbejdstid for børnefamilierne.

Det faktum må hr. Sjursen forholde sig til, for hvis der bliver produceret mindre i Danmark af den grund, og vi skaber færre værdier, må hr. Sjursen kunne pege på, hvor der skal spares noget i den offentlige eller den private sektor, hvis regnestykket skal gå op. Det er nødvendigt. Det er godt med fine ord om familier, og jeg er helt med på det, men den effekt er vi nødt til at forholde os til.

Jeg må også minde om, at i Norge har man gennemført den ordning, hr. Sjursen formodentlig gerne vil have gennemført også i Danmark. Men i Norge diskuterer de mig bekendt